

Hoe ik de vrouwen in India zag

Hoe ze in de vroege ochtend met offergaven naar een offerplek van een heilige of Godheid gingen om te bidden.

Hoe ze, gehurkt, het metalen eetgerei met zand en weinig water schoonmaakten, vooral de mooie handbewegingen waarmee ze het water benutten.

Hoe ze op de zelfde manier een kind inzeepden, wasten en schone kleertjes aandeden.

Hoe ze zich wasten in de rivier en de sari droogden op de stenen helling.

Hoe mooi ze de sari droegen.

Hoe de vrouwen, achter elkaar, met een grote vracht stenen op het hoofd liepen om mee te werken in de bouw.

Hoe de vrouwen, in de brandende zon, op een zouthuvel zout hakten en vervoerden in manden; de 20 roepies die we gaven voor thee, werd onmiddellijk door de mannen in hun gezelschap afgepakt.

Hoe ze, als het s' avonds donker genoeg was, een plek zochten tussen het riet om hun behoeften te doen.

Hoe oude vrouwen in een grote ruimte zorgden voor de weeskinderen die zomaar gebracht werden, soms tijdelijk omdat er geen plaats was thuis.

Ik heb heilige vrouwen gezien.

Ik heb een avatar gezien (een incarnatie van een godheid).

Ik denk vaak aan deze vrouwen omdat ze gewoon zijn zoals wij, maar ook zo anders.

Agatha den Hartog